

Turinys

Kronika

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Tegul dega žvakės	2
<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Meilės pavyzdys visuomenei	3
Evangelija mažiesiems	4
<i>Dr. Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Dalė GUDŽINSKIENĖ</i> Bažnyčios pulsas	6
Negimusio kūdikio diena	8
Mirimas ir mirtis	9
<i>Antanas GAILIUS</i> Baimė	12

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Mano, man, mane...	13
<i>Bryanas BRADLEY</i> Neturto dvasia pasaulio vidury	14
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Biblija apie turėti ir būti	15
<i>Tomas VILUCKAS</i> Vartojimas ir Evangelija	16
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Oniomanija, arba pirkimo spąstuose	17
<i>Laura ALEKNIENĖ</i> Daiktai	19
Vaikai apie vartojimą	20

Mandagumas mūsų kasdienis

Kaip girtis genialiais vaikais	21
--------------------------------	----

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

<i>Vaidilė ŠUMSKIENĖ</i> Gyvenimas, virtęs giesme	22
<i>Christopheris WESTAS</i> Natūralus šeimos planavimas	24

Jaunimo iššūkis

<i>Simonas BENDŽIUS</i> Kai krikščionys užgroja	26
<i>Barbora ŠALASEVIČIŪTĖ</i> Kokią žinią neša mano apranga?	28

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Radamesas	29
--	----

Gero kino kampelis

<i>Ramūnas AUŠROTAS</i> Apie daiktus kine	31
--	----

Teisininko patarimai

<i>Ramona JAKAITIENĖ</i> Paveldėjimas	32
--	----

Sveikata

Slaptosios armijos mūsų kūne	34
------------------------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Daiktai ir žmonės	35
--	----

Gerieji „Artumos“ skaitytojai,

nežinau kaip Jums, bet man, prasibrovus pro rudenes darganas bei sutemas ir lapkričio pradžioj sulaukus Vėlinių oktavos žiburių, kažkaip šviesiau pasidaro sieloje! Kažkokie gražūs man regisi tie lietuviai ir tokie geri, nurimę, bent keletą akimirų nepikti, pritilę, susimąstę, lankantys kapus, čia susitikę seniai matytus gimines, bičiulius, artimuosius... Kažkokios mielos man tos mūsų Vėlinės, gėlių ir žvakių jūromis patviniusios kapinės (ko, deja, jau neberasi moderniųjų Vakarų kraštuose), o ypač tas visuotinis žmonių susitikimas... dėka savo mirusiųjų – su gyvaisiais, su savimi pačiais ir gal net su pačiu Gyvenimu.

Na, gal ir pernelyg aš čia patetiškai, juk reikėtų apie „Artumą“, ne apie kapus... Betgi ir šio numerio tema – *daiktai, daiktai, daiktai... nejau mums visko tiek daug reikia?! – ar gali kada nors labiau tai išryškėti nei mirties akivaizdoje?! Nesu joks aiškiaregis, tačiau įtariu, kad bent sykį per metus stovėdami kapinėse norom nenorom esame truputį lyg savo pačių mirties akivaizdoje ir pradėdam galvoti: o ką aš čia veikiu, kiek man beliko, kokia prasmė?.. Gerai dar kad šalta – tai priežastis neužsibūti čia su tokiom kvailom mintim, tad lekiam prie kitų kapų arba jau namo, o kai kas – net į bažnyčią. Ir ką gi čia išgirsim šįmet švęsdami Mirusiųjų dieną? Ar tai – ne tiesioginis atsakymas į akimirkai mus sutrikdžiusius klausimus:*

Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir kartu su juo visi angelai, tada jis atsīsės savo garbės soste. Jo akivaizdoje bus surinkti visų tautų žmonės, ir jis perskirs juos, kaip piemuo atskiria avis nuo ožių. Avis jis pastatys dešinėje, ožius – kairėje.

Ir tars karalius stovintiems dešinėje: 'Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą Karalystę!

*Nes aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote,
buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte,
buvau keleivis, ir mane priglaudėte,
buvau nuogas – mane apdengėte,
ligonis – mane aplankėte,
kalinys – atėjote pas mane'.*

Tuomet teisieji klaus: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ir pavalgydinome, trokštantį ir pagirdėme? Kada gi mes matėme tave keliaujantį ir priglaudėme ar nuogą ir apdengėme? Kada gi matėme tave sergantį ar kalinį ir aplankėme?' Ir atsakys jiems karalius: 'Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte'.

Paskui jis prabilis į stovinčius kairėje: 'Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams!

*Nes aš buvau išalkęs, ir jūs manęs nepavalgydinote,
buvau ištroškęs, ir manęs nepagirdėte... (Mt 25, 31–46)*

Štai dėl ko ir viršelyje šįkart matote mūsų Viešpatį – Karalių su savo angelais. Bet Jis man čia – kažkoks nerūstus ir visai nebaisus – juk Jis teisingas tiek pat, kiek ir gailestingas. Nes sostas Jo – gi kryžius, t. y. mūsų nuodėmėtų sancaupų išpirkimas. Tad nebijokim! Tik mylėkim.

*Jūsų, einantis irgi apsišluoti,
Darius Chmieliauskas*